

hertil, men dem, som ikke ville dette, vil jeg raade til at forfaste Forslaget. — Det andet Underændringsforslag har jeg ikke selv personlig videre imod, idet jeg selv tidligere har været med til at opstille dette Forslag, og jeg skal altsaa overlade Afgjørelsen heraf til Thinget. Det, som kunde tale derimod, skulde navnlig være det, at naar den ærede Minister har imødegaaet os, saaledes at vi kunne faae baade Stier og Veie, saa er det maaste ikke rigtigt, at vi tillige stille op, at vi skulle have en anden Kjørjelsadgang til Fjordene. Jeg skal henstille det, jeg staar ikke selv uwillig deroverfor, men, da vi ikke have haft Møde i Udvalget siden i Gaar, kan jeg selvfølgelig ikke tilraade at vedtage Forslaget som Ordfører, men udtaler kun min personlige Mening. Noget større Princip kan jeg ikke se, der er i det Forslag. — Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om, at § 9 vil komme til Anvendelse paa Fjordene, skal jeg ikke indlade mig videre herpaa; det er ikke vægtigt efter Flertallets Forudsætning, saa det kan jeg lade ligge. Jeg skal ligeledes lade ligge, at Udvalget har faaet nærmere Oplysninger med Hensyn til Fiskeriet med Aalevaad. Jeg tror overhovedet, man skal være noget varjom med, fordi nogle Fiskere have talt saa med et saa med et andet Medlem, saa at drage dette ind her i Forhandlingerne, thi saa kunde man komme meget vidt. Jeg skal gjerne nævne, at det i dette Tilfælde er to Fiskere fra Kallehave, der er Tale om, og de have ogsaa forhandlet to Gange med mig. (Afbrydelse af Leth.) Det var en Deputation, siger det ærede Medlem, ja, det tvivler jeg ikke om, men jeg har faaet Brev siden om, at der ogsaa er modsatte Meninger derne. (Leth: Fra hvem?) Ja, jeg kan ikke opgive private Mænd, og jeg tror, at det overhovedet vilde være uheldigt at komme ind paa, paa hvilke Maader Adresser forhandles, omformes og komme her ind i Thinget. De to væsentligste Indbendinger, som jeg har overfor de to Forslag fra Mindretallets Side — Forslagene om Aalegaardsrätten og om Strandbredsretten — ere altsaa for det Første, at jeg frygter for, at naar de blive vedtagne, ville vi ingen Lov faae, og for det Andet anser jeg dem for i og for sig uheldige. Jeg skal altsaa ikke videre forfølge disse Forslag, og jeg skal heller ikke omtale det antydede Forslag. Derimod maa det være mig tilladt, at udtale mig lidt overfor det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem). Jeg indrømmer det ærede Medlem, at vi selvfølgelig have Højhedsret over vort Soterritorium udenfor Bornholm, det maa vi hævde, og det har ogsaa Staten hævdet,

og det er blevet anerkjendt. Det er imidlertid Et, noget Andet er det, om det vilde være rigtigt og klogt, om vi, efter at Ministeren har sluttet en Overenskomst med et Naboland, saa her med et Pennestrøg vilde ophæve denne Overenskomst. Det har jeg nogen Betænkelse ved, det kunde let se ud for Svenskerne, som om vi ikke respekterede de Overenskomster, der sluttedes med dette Land, og jeg tror ikke, Folkethinget skal give Anledning til noget Saadant. Naar det ærede Medlem mente, at vi ikke naaede Noget ad diplomatisk Vej, saa mener jeg netop, at vi nok ville naae saa vidt, som det ærede Medlem ønsker det, nemlig til at Sildefiskeriet ved Bornholm indskrænkes til 2 Maaneder. Jeg vilde ogsaa ønske, at den ærede Minister vilde følge min Opfordring, saa at Havet udenfor Soterritoriet blev et Slags internationalt Fiskevand, og vi samtidig kunde naae dertil, at Svenskerne kun kunne fiske Sild i 2 Maaneder ved Bornholm. Jeg haaber, at vi en Gang med Tiden kunne naae dette, og jeg skal derfor ikke udtale mig videre overfor det ærede Medlem. — Med Hensyn til det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann), skal jeg bemærke, at jeg med Hensyn til hans Motivering heraf forsaavidt er enig med ham, som jeg maa indrømme Nødvigheden af, at der har været givet Koncessioner paa enkelte Dele af Fjorde eller, man kan næsten sige, paa hele Fjorde, og at disse Koncessioner saa ikke ere blevne opfyldte, men at man atter og atter har forandret dem, hvad jeg altid anser for meget uheldigt. Jeg tror, vi maa fastholde det, at Regjeringen skal have Lov til at give Koncessioner. Jeg tror, at det i mange Forhold fra hele Samsundets Standpunkt er heldigt, men det er ikke heldigt, naar Vedkommende ikke opfylder Koncessionen, navnlig ved saadanne Inddæmningsforetagender, saa at der virkelig tildels bliver et Fiskevand; thi saa staar det saaledes for mig, at man derved kommer til at gjøre vedkommende Fiskere Uret. Selve Forslaget haaber jeg imidlertid man vil stemme imod, men der ligger Meget i det, at man bør opfordre Regjeringen til at være noget varjom overfor disse Koncessioner og til at sørge for, at de blive opfyldte i Stedet for fra Tid til anden at læmpe dem saaledes, at større Eiendomsbesiddere sætte sig i Besiddelse af Fiskevand. Jeg tror nok, at det ærede Medlem har nogen Ret i, at man maaste underburderer den Betydning, som det vil kunne have, hvis det er de almindelige Fiskeres Ret, der indskrænkes. Det kan nok være, at det er en lige saa stor Fortjeneste for Samsundet som, naar